

36 ปี ราตรีฟ้า-แสง

ATCC

อดีตสู่ปัจจุบัน

อดีตสู่ปัจจุบัน

เกียรติยศแห่งความภาคภูมิใจ
สถานศึกษารับรางวัลพระราชทาน
และโล่พระราชทานระดับอาชีวศึกษา

36 ปี ราตรีฟ้า-แสง

วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา
AYUTTHAYA TECHNOLOGICAL COMMERCIAL COLLEGE

หัวโขน สวมหัว ดมเลี่ยน
หมากเมี่ยม ลึงชักชัก สักครู่
กอลาเยน แล้วยดม เฉลิมดู
ใช้ดู อักขลึง ลึง ลวโล.

อังกโกรท ไทชกรุ่น สุนอู่
อตุ่ม, มุณฑลค์ ทิวัน
จงสงม ปากมื่อ ลือคุณ
เมตตา มุณู มุณูม.

นิพนธ์พระยาธรรมศาสตร์.

สมเด็จพระสังฆราชทรงเจิมป้ายโรงเรียนเพื่อเป็นศิริมงคล

คุณธรรมของคน

ประการแรก คือ ความซื่อสัตย์

ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจฝึกใจตนเอง

ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น

ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้น และอดออม

ที่จะไม่ประพฤติกว้างความสัตย์สุจริต

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต

และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

คุณธรรมสี่ประการนี้

ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงาม

จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็น

และมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป

.....

พระบรมราโชวาท ในพิธีบรมวงสรอง

สมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า 5 เมษายน 2535

ความเพียร

ความเพียรที่ถูกต้องเป็นธรรม และพึงประสงค์นั้น
 คือความเพียรที่จะกำจัดความเลื่อมให้หมดไป
 และระวังป้องกันมิให้เกิดขึ้นใหม่ อย่างหนึ่ง
 กับความเพียรที่จะสร้างสรรค์ความดีงาม
 ให้บังเกิดขึ้นและระวังรักษามิให้เสื่อมสิ้นไป อย่างหนึ่ง
 ความเพียรทั้งสองประการนี้
 เป็นอุปการะอย่างสำคัญ ต่อการปฏิบัติตน ปฏิบัติงาน
 ถ้าทุกคนในชาติจะได้ตั้งตนตั้งใจอยู่ในความเพียรดังกล่าว
 ประโยชน์และความสุขก็จะบังเกิดขึ้นพร้อม
 ทั้งแก่ส่วนตัวและส่วนรวม

พระราชดำรัสพระราชทานในพิธีกาญจนาภิเษก
 ทรงครองราชย์ ครบ 50 ปี พ.ศ.2539

คนดี

ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดี และคนไม่ดี
ไม่มีใครที่จะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด
การทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุขเรียบร้อย
จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี
หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีปกครองบ้านเมือง
และควบคุมคนไม่ดี ไม่ให้มีอำนาจ
ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้

พระบรมราโชวาทในพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ
ค่ายลูกเสือวชิราวุธ จังหวัดชลบุรี 11 ธันวาคม 2512

การทำงานให้สำเร็จ

การทำงานให้สำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถสองอย่างเป็นสิ่งสำคัญ คือสามารถในการใช้วิชาความรู้
อย่างหนึ่ง สามารถในการประสานสัมพันธ์กับผู้อื่นอีกอย่างหนึ่ง. ทั้งสองประการนี้ ต้องดำเนินคู่กันไป
และจำเป็นต้องกระทำด้วยความสุจริตกาย สุจริตใจ ด้วยความคิดความเห็นที่เป็นอิสระปราศจากอคติ
และด้วยความถูกต้องตามเหตุตามผลด้วย จึงจะช่วยให้งานบรรลุจุดหมายและประโยชน์ที่พึงประสงค์
โดยครบถ้วนแท้จริง

ความพอเพียง

คำว่า พอเพียง มีความหมายว่า พอมีกิน
เศรษฐกิจแบบพอเพียง หมายความว่า ผลิตอะไรมีพอที่จะใช้
ไม่ต้องขอยืมคนอื่น อยู่ได้ด้วยตนเอง
แปลจากภาษาฝรั่งได้ว่า ให้ยืนบนขาของตัวเอง
หมายความว่า สองขาของเรายืนบนพื้นให้อยู่ได้
ไม่หกล้ม ไม่ต้องไปขอยืมของคนอื่นเพื่อที่จะยืนอยู่
คำว่า พอ คนเราถ้าพอในความต้องการ มันก็มีความโลภน้อย
เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย
พอเพียง อาจมีมาก อาจมีของหรูหราก็ได้
แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น

พระราชดำรัสพระราชทานอในโอกาสที่คณะบุคคลเข้าเฝ้า
ถวายพระพรชัยมงคล เสด็จพระชนมพรรษา 4 ธันวาคม 2541

พระอัจฉริยภาพ ด้านการทรงงาน

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
นายแพทย์เกษม วัฒนชัย
องคมนตรี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติมาตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙ นับเนื่องถึงปีนี้ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถือว่าเป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ ทรงประกาศพระปฐมพระบรมราชโองการความว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงงานหนักมาโดยตลอด ไม่เคยหยุดจึ่งนำที่พวกเราชาวไทยจะได้ศึกษาหลักการทรงงานของพระองค์ท่าน เพื่อที่จะได้น้อมนำใส่เกล้าใส่กระหม่อมนำไปปฏิบัติ และหากปฏิบัติได้ก็จักเกิดประโยชน์และเกิดความสุข ทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม

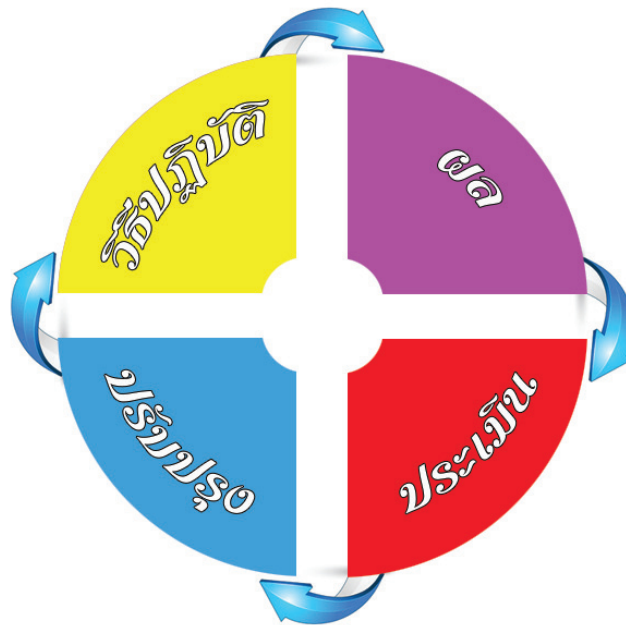
สำนักงานคณะกรรมการเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงานกปร.) ได้จัดพิมพ์หนังสือ ๒ เล่ม เล่มแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ชื่อ “๖๐ ปีครองราชย์ ประโยชน์สุขประชาชาษฎ์” และเล่มที่สองเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ชื่อ “ตามรอยเบื้องพระยุคลบาท” เนื้อหาทั้งสองเล่มจะเกี่ยวกับหลักการ ทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผมขอยก “หลักการทรงงาน” บางหัวข้อมานำเสนอ ดังนี้

๑. “หลักการทรงงาน”

ประกอบด้วยองค์ประกอบสามหลักดังนี้

- (๑) หลักคิด : คิดจะทำอะไร ? เพื่อประโยชน์อะไร ?
- (๒) หลักวิชา : จะทำอย่างไรจึงจะถูกต้อง ประหยัด และได้ผล ?
- (๓) หลักปฏิบัติ : เมื่อตกลงใจว่าจะทำอะไร และทำอย่างไรแล้ว จึงออกแบบระบบงาน (ในรูปของแผนงานหรือโครงการ) รวมทั้งการประเมินผลและการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง

๒. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นหลักการในการดำเนินชีวิตและการบริหารจัดการ โดยมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันหรือความเข้มแข็งทุกด้าน (วัตถุ, สังคม, สิ่งแวดล้อม, วัฒนธรรม) ของครอบครัว องค์กร ชุมชน หรือประเทศชาติ โดยยึดหลัก “ความพอเพียง” และมีเงื่อนไขในการใช้ความรู้ พัฒนาคุณธรรม และใช้สติปัญญา ความอดทน เพื่อสร้างสมดุลและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงหรือวิกฤตได้ทั้งจากภายนอกหรือภายในได้เป็นอย่างดี

๓. ภูมิสังคม

ในการบริหารจัดการหรือการพัฒนาใดๆ ผู้วางแผนและผู้ปฏิบัติต้องคำนึงถึงปัจจัยของ “ภูมิสังคม”

- (๑) ภูมิศาสตร์-ภูมิประเทศ ของสถานที่นั้น
- (๒) สังคมวิทยาของคนที่นี่ (นิสัยใจคอ ตลอดจนประเพณีวัฒนธรรม ท้องถิ่นนั้น)

๔. องค์กรรวม-ครบวงจร-เชื่อมโยง

- ทรงมีวิธีคิดอย่างองค์กรรวม
- ทรงมองอย่างครบวงจร
- ทรงมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขอย่างเชื่อมโยง

๕. ยึดประโยชน์ส่วนรวม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงระลึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญเสมอ

๖. การมีส่วนร่วม

ทรงเป็นนักประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้มาร่วมแสดงความคิดเห็น

“..ต้องหัดทำให้กว้างขวางหนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดเห็น แม้กระทั่งการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาด เพราะการรู้จักรับฟังอย่างฉลาดนั้นแท้จริงคือการระดมสติปัญญาและประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยความสะดวกการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จที่สมบูรณ์นั่นเอง...”

๗. การพึ่งตนเอง

การพัฒนาตามแนวพระราชดำรินี้เป็นเบื้องต้นต้องการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้เขาแข็งแรงพอที่จะดำรงชีวิตต่อไปได้

ขั้นต่อไปก็ต้องพัฒนาให้เขาสามารถอยู่ในสังคมตามสภาพแวดล้อมและ “พึ่งตนเอง” ได้ในที่สุด

๘. ปลุกป่าในใจคน

“..เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลุกต้นไม้ลงในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลุกต้นไม้ลงบนแผ่นดิน และรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง...”

การจะปฏิบัติงานใด หากเห็นคุณค่าของงานนั้น ก็จะเกิดฉันทะศรัทธาและปฏิบัติได้ดี

๙. ทำงานอย่างผู้รู้จริง

ให้ศึกษางานที่จะทำให้ดี อย่าผลิผลาม “ความรู้” ต้องพัฒนาอยู่เรื่อยๆ ต้องรู้หมดและรู้อย่างแท้จริง เมื่อเก็บบันทึกไว้แล้วนำกลับมาใช้ประโยชน์

๑๐. ไม่ติดตำรา

ไม่ผูกมัดกับวิชาการและเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริงของคนไทย

๑๑. แก้ปัญหาที่จุดเล็ก

ทรงมองปัญหาในภาพรวมก่อนเสมอ แต่การแก้ปัญหาต้องเริ่มจากจุดเล็กๆ ที่เป็นปัญหาและคนมักมองข้าม

“..ถ้าปวดหัวคิดอะไรไม่ออก ต้องแก้ไขการปวดหัวนี้ก่อน เพื่อให้
ให้อยู่ในสภาพที่คิดได้...”

๑๒. ทำให้ง่าย

ทรงคิดค้นดัดแปลงปรับปรุงและแก้ไขงานการพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำริโดยง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ทรงโปรดที่จะทำสิ่งยากให้กลายเป็นง่าย ทำสิ่งที่สลับซับซ้อนให้เข้าใจง่าย “ทำให้ง่าย”

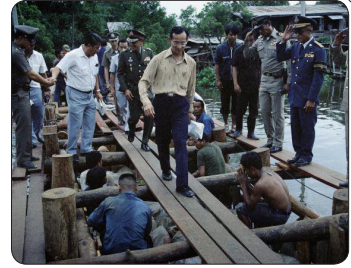
๑๓. อ่อนน้อม ถ่อมตน และประหยัด

ทรงอ่อนน้อมถ่อมพระองค์มาก เวลาที่เสด็จเยี่ยมราษฎร ทรงโน้มพระวรกาย คูกเข่า และบางครั้งประทับพับเพียบเข้าหาประชาชน

๑๔. การเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน

ต้องคิดถึงคนอื่นบ้าง อย่าคิดถึงแต่ตัวเอง เห็นแก่ตัวอย่างเดียวอยู่ไม่รอด

“..สังคมใดก็ตาม ถ้ามีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน...สังคมนั้นย่อม
เต็มไปด้วยไมตรีจิตมิตรภาพ มีความร่มเย็นเป็นสุขน่าอยู่...”

๑๕. ความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ

“..ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้น้อยก็ย่อมทำ
ประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้มากแต่ไม่มีความสุจริตไม่มี
ความบริสุทธิ์ใจ...”

๑๖. ประหยัด-เรียบง่าย-ประโยชน์สูงสุด

ทรงใช้หลักในการแก้ไขปัญหาด้วยความเรียบง่ายและประหยัด ราษฎรทำได้เอง หาได้ในท้องถิ่น และประยุกต์ใช้สิ่งที่มีอยู่ในชุมชนนั้นๆ มาแก้ไขปัญหา โดยไม่ต้องลงทุนสูง หรือใช้เทคโนโลยีที่ไม่ยุ่งยากนัก

๑๗. รู้-รัก-สามัคคี

รู้ : ก่อนจะลงมือทำงานใด จะต้องรู้งานนั้นเสียก่อน รู้ถึงปัจจัยทั้งหมด รู้ถึงปัญหาและวิธีแก้ปัญหา

รัก : เมื่อเรารู้ครบกระบวนการแล้ว จะต้องเห็นคุณค่า เกิดศรัทธา เกิดความรักที่จะลงมือปฏิบัติทำ ทำคนเดียวไม่ได้ ต้องร่วมมือร่วมใจกัน สามัคคี เป็นหมู่คณะ จึงจะเกิดพลัง

สามัคคี : เมื่อถึงขั้นปฏิบัติ ต้องคำนึงถึงเสมือนว่าเราทำคนเดียวไม่ได้ ต้องร่วมมือร่วมใจกัน สามัคคีเป็นหมู่คณะจึงเกิดพลัง

๑๘. เข้าใจ-เข้าถึง-พัฒนา

ในการพัฒนาใดๆ ต้องเข้าใจภูมิประเทศ ต้องเข้าใจหลักปฏิบัติ และเข้าใจคน

เมื่อเราเข้าถึงเขาแล้ว ต้องทำอะไรเขาจึงจะเข้าถึงเราด้วย

เมื่อเข้าใจและเข้าถึงกันและกันแล้ว ก็สามารถนำไปสู่การพัฒนาในขั้นต่อไปได้

๑๙. ทำงานอย่างมีความสุข

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระเกษมสำราญและทรงมีความสุขทุกคราที่ได้ช่วยเหลือประชาชน

เคยรับสั่งกับผู้ถวายงานว่า

“..ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้ นอกจากการมีความสุขร่วมกัน
ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น...”

ขอจงทรงพระเจริญ

จากหนังสือ...

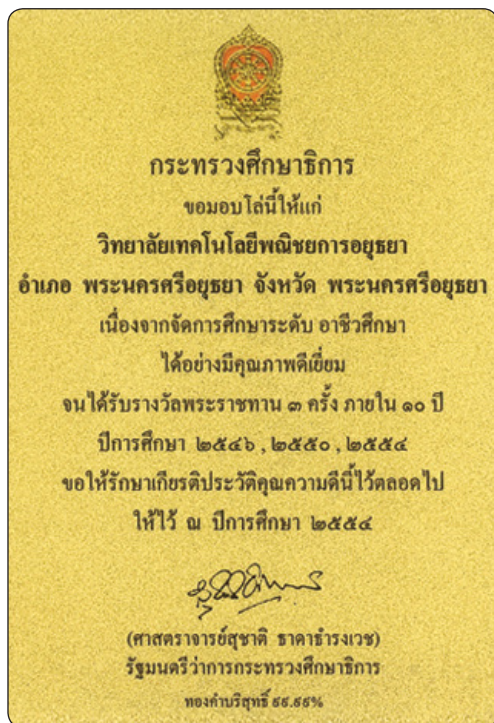
“ตามรอยพระเจ้าอยู่หัว”

ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

ผู้อำนวยการรับรางวัลพระราชทาน

เนื่องจากจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพดีเยี่ยม
สถานศึกษารับรางวัลพระราชทานและโล่พระราชทาน ระดับอาชีวศึกษา

สถานศึกษารับรางวัลพระราชทาน ระดับอาชีวศึกษา
ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๖, ๒๕๔๑, ๒๕๔๖, ๒๕๕๐, ๒๕๕๔
ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา
จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

คำนิยม
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอแสดงความยินดีในโอกาสครบรอบ ๓๖ ปี ของสถาบันวิทยาลัยเทคโนโลยีพนิชการอยุธยา ได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมกับวิทยาลัยฯ ครั้งหนึ่ง ได้เห็นถึงความใส่ใจ ความตั้งใจ และความยิ่งใหญ่ของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ที่มีต่อระบบการศึกษาของบ้านเมืองเรา

เมื่อทราบว่าสถาบันแห่งนี้ก่อสร้างมาจนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลากว่า ๓๖ ปี อีกทั้งเป็นสถานศึกษาได้รับรางวัลพระราชทาน และโล่พระราชทานระดับอาชีวศึกษาด้วย ผมยิ่งรู้สึกภาคภูมิใจ แทนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีสถาบันการศึกษาเอกชนที่มั่นคงเช่นนี้ และเชื่อมั่นว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีพนิชการอยุธยา แห่งนี้จะยืนยงสถานะ และเติบโตไปข้างหน้าตลอดไป

A handwritten signature in black ink, consisting of a large 'U' shape with a small circle and a line extending from the top right.

นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สาร

ผู้รับใบอนุญาต และผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา

๓๖ ปี แห่งความภาคภูมิใจ...จากวันนั้นถึงวันนี้ จากโรงเรียนพณิชยการอยุธยา หรือพาณิชย์นอก ซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะเปลี่ยนชื่อใหม่มาเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยาแต่คำว่าพาณิชย์นอก ยังคงตราตรึงในหัวใจของศิษย์เก่าทุกๆ คน จากการได้พบปะศิษย์เก่าที่สำเร็จไปแล้วหลายรุ่น หลายคนประสบความสำเร็จในชีวิต มีอาชีพที่มั่นคง มีหน้าตาในสังคม นี่แหละความภาคภูมิใจของครูที่เห็นศิษย์ได้ดี ความมีใจเป็นดวงเดียวกันของศิษย์ ทำให้เกิดการรวมตัวกันกลับคืนสู่เหย้ารำลึกถึงความหลัง และพร้อมที่จะตอบแทนสถานที่กำเนิดความสำเร็จให้เจริญก้าวหน้าสืบไป

ครูเองก็ไม่อยากที่จะเล่าความหลังอะไรมากนัก เพียงให้พอรู้ว่ากว่าจะมาเป็นโรงเรียนเทคนิคพณิชยการอยุธยาแห่งนี้ ครูเองก็ต้องต่อสู้บากบั่นมาพอสมควร ตั้งแต่เริ่มก่อสร้างบนพื้นดินแห่งนี้ การบริหารจัดการซึ่งครูยอมรับว่าในตอนนั้นครูเองไม่มีความรู้เรื่องการศึกษาและประสบการณ์มาก่อนเลย แต่ด้วยใจรักบวกกับความมุ่งมั่น จึงทำให้ต้องเพียรพยายาม ศึกษาหาความรู้ทั้งเรียน และอบรม จนในที่สุดเป็นที่ยอมรับและศรัทธาของสังคม จวบจนบัดนี้ ความผูกพันย่อมบังเกิดอย่างแน่นอน ครูจึงดีใจเป็นอย่างยิ่งที่พวกเธอ...ศิษย์เก่าทั้งหลายมาให้กำลังใจครู และจะร่วมมือกันพัฒนาสถานศึกษาแห่งนี้

โอกาสนี้ ครูขออำนวยการให้ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของครู จงประสบความสำเร็จในชีวิต มีพลานามัยสมบูรณ์ โดยทั่วกัน

ดร.สมจิตร์ ศิริเสนา

ผู้รับใบอนุญาตวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา

ความประทับใจ

ATCC
Ayutthaya Technological Commercial College

ดม/เด็กไชโย

นายกสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา

คำนิยม..สจ.ดม

วันวานยังหวานอยู่ เล้าไก่แห่งความทรงจำคิดถึงเมื่อไหร่ก็อดยิ้มคนเดียวเสียไม่ได้...คิดถึงเรื่องราวในเล้าไก่ที่ผ่านมา คิดถึงเพื่อนๆทุกคน คิดถึงอาจารย์ที่เคยสอน คิดถึง ผอ.สมจิตร ศิริเสนา ที่แสนรัก ไม่น่าเชื่อว่าเล้าไก่ของเรา จะสร้างอนาคตสร้างครอบครัว ตลอดจนถึงสร้างมิตรภาพทั้งดงามให้กับพวกเรา ขอขอบคุณโรงเรียนพณิชยการ ที่สร้างเราให้เติบโตเป็นคนดีของสังคม จากวันนั้นจวบจนถึงวันนี้ วันที่พวกเราสามารถพลั่งอย่างเหนียวแน่นมาพบกัน ทำกิจกรรมดีๆร่วมกัน....เพื่อเล้าไก่รุ่น1 เราจะไม่ทิ้งกันและคิดถึงเพื่อนเสมอ

นายสมชาย กะสิวิทย์
ปฎิคม

มีความประทับใจ สถาบันนี้ให้ความรู้ สอนให้รักสามัคคีกัน ให้ประสบการณ์ที่ดีให้อนาคตในชีวิตการทำงานที่ดี เจริญก้าวหน้า เป็นคนดีของสังคมสืบต่อไป

นายพิชญ์ จำปาทอง
ประชาสัมพันธ์

ความประทับใจ

ความประทับใจและความทรงจำที่ไม่มีวันลืมเรารักอาจารย์ทุกท่านให้ความอบอุ่นเอาใจใส่กับพวกเราทุกคนตลอดจนเพื่อนๆทุกคนที่ให้ความจริงใจเสมอมาเรารักสถาบันแอบมองทุกครั้งยามผ่านไปมานึกถึงภาพ “เล่าไก่” ในอดีตแต่พอมองเห็นรางวัลพระราชทานแล้วแอบภูมิใจลึกๆ ถึงความก้าวหน้าของสถาบันและคิดอีก ว่าต่อไปข้างหน้าคงเห็นสถาบันนี้ ผลิคนักศึกษาระดับปริญญาในอนาคต ผมจะพยายามแอบมองสถาบันจนกว่าผมจะมองไม่เห็น รักและเคารพ ดร.สมจิตร ศิริเสนา ผู้ให้ความสำคัญด้านการศึกษา

นางเยาวรัตน์ สำนวณ
กรรมการ

ดิฉันมีความประทับใจในสถาบันศึกษาแห่งนี้เป็นอย่างมาก ตั้งแต่ที่ได้ศึกษา ตั้งแต่ระดับปวช. วันที่ 1 มิถุนายน 2532 จบศึกษาระดับปวส. ที่นี้ทำให้ฉันได้ พบกับเพื่อนใหม่ สิ่งใหม่ในชีวิต สอนให้ฉันได้รู้จักกับคนมากมาย สอนให้ได้พบกับ ประสบการณ์ในชีวิต ที่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ดี หรือเรื่องที่ร้าย แต่ทุกบทเรียนชีวิตที่ ฉันได้รับก็ทำให้ฉันได้นำมาคิดและปรับใช้ได้เพื่อทำให้ทุกวันนี้ดิฉันประสบความสำเร็จแบบนี้และอยากจะขอบคุณอาจารย์และเพื่อนๆที่เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือสนับสนุนดิฉันมาตลอดขอบคุณค่ะ

นายปรโมทย์ แสงทอง
กรรมการ

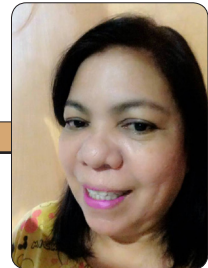
ประทับใจและภูมิใจมากที่ได้ศึกษาที่นี่ได้พบเพื่อนๆ และ อาจารย์ทุกท่านที่ร่วมทุกข์สุขกันมา ที่เพื่อนๆต่างสถาบันเรียกพวกเรา “พาณิชย์เล่าไก่” พาณิชย์นอก การแต่งตัวมาเรียนมีแบบฟอร์มนักศึกษา แต่ถ้าไม่มีข้อยกเว้นให้ใส่กางเกง ยีนส์ต่างๆได้สีแดง สีนํ้าเงิน ค่าเทอมยังสามารถผ่อนส่งได้อีก หลบแดด หลบฝน ข้างฝาหน้าต่างไม่มี ห้องเรียนสร้างหนี้นักเรียน ทำปี1 เตรียมขึ้นปี2 และปี3 รั้วก็ไม่มี ถนนทางเข้าก็ไม่มี ต้องใช้ไม้กระดานวางเดินเข้าโรงเรียน ยิ่งถ้านํ้ามากๆ ต้องทำสะพานยกสูงเดินหนีน้ำเข้าโรงเรียน การเดินทางกลับบ้านก็ลำบาก สนามกีฬาที่ไม่มี เวลาซ้อมต้องไปซ้อมที่กลางทุ่งนา

นางกัญจน์กมล วิทยานุติษฐ์
เลขานุการ

ความประทับใจ

โรงเรียนของฉันแห่งนี้สอนฉันทั้งเรื่องนอกโรงเรียน และเรื่องในโรงเรียน เป็นบ้านที่มีพี่น้องและพ่อแม่อยู่พร้อมหน้าฉันได้ประสบการณ์ที่ดีมากมาย ตลอดที่ฉันศึกษาอยู่ โรงเรียนเหมือนเป็นบ้านหลังที่สองถ้าเรารู้จักรักบ้านของเรา เราก็ต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพเพื่อไปพัฒนาบ้านของเราให้เจริญยิ่งขึ้น ฉันเชื่อว่าจากจุดเล็กๆ ที่เขา พัฒนาสามารถเป็นประโยชน์กับคนรุ่นหลังและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติของเรามากมาย ถึงแม้ว่าจะเรียกว่า เล้าไก่ ก็ตาม....

คุณสมศรี รุจิญาติ
กรรมการ

ความประทับใจที่เป็นรุ่นแรกที่บุกเบิกกับห้องเรียนสี่เหลี่ยมเล็กๆ มีการดาษดากับโต๊ะเรียนที่บอกว่าห้องเรียนกับบรรยากาศธรรมชาติที่มีแต่ท้องทุ่ง นากับฝูงวัว เวลาน่าฝนตกหนักดีใจมากไม่ต้องเรียน คอยหลบฝน พอฝนหายก็ได้กลิ่นไอดินกับกลิ่นวัวแต่ก็ภูมิใจนะนานๆได้ผ่านมาก็จะบอกลูกเสมอว่า “นี่ไง โรงเรียน ของแม่”

คุณเอมอร ทองแก้ว
กรรมการ

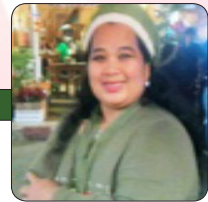
คือความลำบากและความรักความผูกพันที่พวกเราทุกคนที่ฝ่าฟันอุปสรรคมากกว่าร้อยฝนหวาน เราได้ผ่านช่วงนั้นกันหมดแล้ว ขอขอบคุณที่ได้รับเป็นนักเรียนรุ่นที่ 1 ปี 2521 (เล้าไก่) ค่ะ

ความประทับใจ

นายนเรศ เส้นขาว

อาคารเรียนก่ออิฐบล็อกแคะแฉ่นก๊ตกลำบากต้องหลบฝน พื้นสนาม
แฉะแอบไปกินก๋วยเตี๋ยวที่คลองตันไทรเพราะไม่ต้องรอคิวเหมือนร้านอาหาร
แอบลอกข้อสอบเพื่อนบ้าง เป็นเด็กหลังห้อง กลุ่ม สมชาย นริน สมบัติ สุวิท ชอบร้องเพลงอยู่หลังห้อง

คุณเสาวนีย์ สาสังข์

ประทับใจที่ได้เรียนอยู่ในรั้วเล่าไก่ ซึ่งมันเป็นความทรงจำที่มีรู้ลืม ถึง
อย่างไรก็ตาม เราชรักสถาบันนะ เพราะทำให้เรามีเพื่อน ได้พบอาจารย์ที่แสนจะอบอุ่น ได้พบกับ ท่าน
ผอ.สมจิตร ศิริเสนา ผู้ซึ่งมอบกำลังใจ กำลังใจ ให้กับพวกเสมอมาตลอดจนเพื่อน ๆ ที่เรารักทุกคน
แบบว่ารักอย่างไม่มีเงื่อนไข เรา Love school so much

คุณอัมพร กระจ่างจันทร์

ประทับใจที่ไม่ลืมเลือน คือ การวิ่งหลบฝน หลบแดด หลบลม ก็ไม่ค่อยพ้าน
นะเปียกอีก หนาวด้วย ก็ทนลมพัดแรงเอากลิ่นมาตามหอมชื่นใน โขยมาอย่าง
แรง (กลิ่นมาตามไม่เฉลยนะ) ให้น้อง ไปพลิกตำนานประวัติศาสตร์หาเอาเอง อากาศโปร่งโล่งสบาย
เพราะไร้กำแพง ถ่ายเทได้ดีมาก ธรรมชาติล้วน ๆ อาจารย์ก็น่ารักทุกท่าน โอ้ย เล่าแล้วพิมพ์ไม่ไหวแล้ว
เจ็บแปล แต่พี่ ๆ ก็รักเพื่อน ๆ รุ่น 1 กันอยู่นะ ทั้ง ๆ ที่จำหน้ากันได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ดีใจที่จะได้เจอว่า ๆ
ก็คิดถึงเค้าบ้างนะ...รักไม่มั่ว แต่ หัวถึงจรรยา

นายมนัส เล็กนิคม
อุปนายก

ความประทับใจ

ในโอกาสครบ 36 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา หรือสมัยผม คือ โรงเรียนพณิชยการอยุธยา หรือคนภายนอกจะเรียกเล้าไก่ เล้าหมู ตามสภาพ เพราะตอนนั้นโรงเรียนเพิ่งก่อตั้งก็ยังไม่พร้อม เรื่องอาคารเรียน แต่นั่น ไม่ใช่ปัญหาของพวกเราในการฝึกเรียน 3 ปี ที่เรียนที่นี่รู้สึกอบอุ่น แข็งแกร่ง รักครูอาจารย์ และเพื่อนทุกท่าน เพราะเราทุกคนได้ฝ่าฝืนอุปสรรคต่างๆ ด้วยกันมา ทำให้ได้มีประสบการณ์ ในชีวิตและความรัก ความสามัคคีกันมาก ผมจบจากที่นี่ไป ปี 2524 กลับมาดูในปี 2557 รู้สึกภูมิใจกับการเจริญเติบโตของโรงเรียนอย่างมากรับรู้ได้ในการกลับมาเยี่ยมโรงเรียน คือ ท่าน ผอ.สมจิตร และอาจารย์ทุกท่าน ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และอบอุ่นยิ่งทุกครั้ง ที่พวกเรากลับมา ท่าน ผอ.สมจิตร จะต้อนรับดูแลอย่างดี ให้ความเมตตา อาหารเป็นพิเศษ ในวาระนี้ผมขออวยพรให้วิทยาลัย ท่าน ผอ.สมจิตร ท่านอาจารย์ และน้อง ๆ จงประสบแต่ความสุข ความสำเร็จนะครับ ผมมนัส เล็กนิคม ประธานนักเรียนปี 2524 พบกัน 1 พฤศจิกายน 2557 นะครับ

คุณชุติมา (กัญฐณา ตรีพีชท์) แป้น

การศึกษาเริ่มมาพณิชยการอยุธยา ระดับ ปวช. 1 – 3 หรือประชาชน เรียกติดปากพูดคำว่า เล้าไก่ แห่งความภาคภูมิใจของเรา ได้รับการอบรมสั่งสอนมาจนประสบความสำเร็จทุกคน ส่วนมาก รุ่น 1 ของเพื่อน ๆ ก็สำเร็จในชีวิตที่ดีเกือบ 90% ของรุ่นได้ดี อยู่ดี หน้าที่การทำงานใหญ่โต แห่งสังคมอดีต และปัจจุบัน สิ่งประทับใจที่สุดของพวกเรา คือ เล้าไก่ ที่ใครชอบพูดว่า จบจากเล้าไก่หรือ แต่ข้าพเจ้าไม่มี ความอาย แต่อย่างไร ที่ใครดูถูกเหยียดหยาม ว่าจบเล้าไก่ แต่เด็กเล้าไก่ เป็นใหญ่เป็นโตเยอะ เช่น เพื่อน รุ่น 1 ของพวกเราเอง คือ เป็นหนึ่งในสังคมของนักการเมืองท้องถิ่น นายอุดม นวมจิตร ท่านอาจารย์สมจิตร ท่านก็ภูมิใจ คำว่า เล้าไก่ แต่ปัจจุบัน เป็นวิทยาลัยระดับหนึ่งของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คุณชุติมา (กัญฐณา ตรีพีชท์) แป้น

ส.อบต. ต.คานหาม อ.อุทัย จ.พระนครศรีอยุธยา (081-7527291)

ปริญญาตรี สายนักการเมืองท้องถิ่น คิดดี ทำดี ซื่อสัตย์ ยุติธรรม (คติประจำใจ)

คุณสุมาลี พวงบานเย็น

ความประทับใจ

35 ปีมาแล้ว ที่เรียนจบจาก ร.ร. พณิชยการอยุธยา (ฟ้า-แสด) ความประทับใจยังมีอยู่มากมายที่นั่น วันแรกที่ได้ย่างก้าวเข้าไปในโรงเรียน ในสมองก็คิดว่านี่หรือโรงเรียนของเรา แต่พอปีสุดท้ายจะจบการศึกษา ความรู้สึกก็บอกไม่ถูก คิดถึงเพื่อน ๆ คิดถึงเวลาฝนตก แล้วพวกเราวิ่งหลบฝนกัน คิดถึงอาจารย์ที่วิ่งไล่ตามพวกเราแอบหนีโรงเรียนไปดูหนัง ถึงเวลาจะผ่านไป 36 ปีแล้ว ก็ยังไม่ลืม ฟ้า-แสด ไม่ลืมเพื่อน ๆ ไม่เคยคิดว่าจะมีวันนี้ วันที่พวกเราได้พบกันอีกครั้งหนึ่ง ในวันเวลาที่ล่วงเลยมาแล้วถึง 36 ปี

นายวันชัย แฉ่งสำอาง
กรรมการ

ผมมีความประทับใจกับ วิทยาลัยแห่งนี้ที่ทำให้ผมได้พบกับเพื่อนๆ ที่ดี และอาจารย์ที่คอยให้ความรู้ ทั้งยังสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัน และในเวลาที่ผมเรียนอยู่นั้นก็ยังได้รับการสนับสนุนจาก ดร.สมจิตร ศิริเสนา ที่เคารพจนทำให้ทุกวันนี้ผม ประสบความสำเร็จ และผมอยากให้เห็นรุ่นน้องของผมประสบความสำเร็จเหมือนผมเช่นที่ผมประสบมา

คุณกาญจนา หาชื่นใจ

ขอแสดงความยินดีกับ วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา ด้วยค่ะที่มีอายุครบ 36 ปี (อ่อนกว่าผู้เขียนนิดหน่อย) สมัยตอนเรียนที่นี่มีเรื่องราวมากมายให้ได้เรียนรู้กำไรชีวิต เป็นที่สร้างอนาคตของแต่ละคน เบื้องต้นแล้วแยกย้ายกันไปเรียนต่อบ้าง ทำงานบ้าง ปัจจุบันแต่ละคนได้สร้างตัว สร้างครอบครัว ค่อนข้างมั่นคง ตามเส้นทางของแต่ละคน สิ่งที่ยังจดจำและระลึกถึงเสมอ คือ การที่ได้รับใบประกาศนียบัตร จากสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 18 ถึงตอนเรียนจะลำบากสักหน่อย แต่ตอนจบได้ปลื้มใจเป็นที่สุด ถือเป็นมงคลอย่างยิ่งในชีวิต...โชคดีทุกท่านค่ะ

กาญจนา หาชื่นใจ

องค์การสุรา กรมสรรพสามิต จังหวัดฉะเชิงเทรา

นายวันชัย นาชะวี

ความประทับใจ

สวัสดีครับผม...รายงานตัวหน่อยผม นายวันชัย นาชะวี อดีตนักเรียน
ที่น่ารัก ของโรงเรียนพลชัยการอยุธยาในอดีต.. ปัจจุบันเป็นวิทยาลัยไปแล้ว
..ทั้งนี้อยากบอกความภาคภูมิใจใน ความประทับใจ ให้ทุกท่านทราบว่า..ผมรู้สึกยินดี และดีใจเป็นอย่าง
ยิ่ง เมื่อได้มาเห็นโรงเรียนของเราเติบโตมาก ทั้งอาคารเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน บุคลากรน้อง ๆ
นักศึกษาชื่นใจครับ...ประทับใจทุกสิ่งที่เป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีพลชัยการอยุธยาครับ...36 ปี ราตรี ฟา-
สแต ..เจอกันนะครับทุกท่าน..ที่ทำงานกรมศุลกากรครับ

เก็บตก

.....สวัสดีค่ะท่าน ผอ.สมจิตร. และอาจารย์เพื่อนๆ และน้องๆทุกท่าน.. ในโอกาสที่วิทยาลัยเทคนิค วิทยการอยุธยา เมื่อ 36 ปีที่แล้ว.. ณ วันนี้ได้ครบรอบ 36 ปี รู้สึกยินดีและภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้มาก ทุกครั้งที่ผ่านมามีความคิดเสมอว่านี่คือโรงเรียนของเรา รู้สึกมีความสุขย้อนหลังไปคิดถึงเมื่อปี 2522 เรียนเข้าเรียนปี 1 ที่ปีนั้นตั้งแต่เริ่มสมัครเรียนยังไม่มีอาคารเรียนมีค้ล้ายๆห้องแต่ไม่ไขเพราะเป็นเพียงอิฐบล็อกก่อสูงขึ้นมาเพียงแค่อวมีทางเข้าแต่ไม่มีประตูทุกอย่างกำลังเริ่มต้นหมดรวมทั้ง ตัวนักเรียนที่เพิ่งจบ จากนั้นมัธยม 3 มาแล้วเริ่มเรียน ปวช. ปีที่ 1 ทุกอย่างเป็นไปตามธรรมดาตามมาก อาจารย์ทุกท่านรักและใส่ใจห่วงใย อนาคตกับลูกศิษย์มากเป็นพิเศษ เพราะเราทุกคนกำลังเริ่มต้นร่วมกันสร้างอนาคตร่วมสร้างบ้างหลังใหญ่ที่อบอุ่นเพื่อเติมโนไปพร้อมๆ กันทั้งอนาคตของพวกเราและบ้านมั่นคงแข็งแรงอบอุ่นเพื่อให้บ้านหลังนี้แข็งแรงพอที่จะรับน้องใหม่อีกมากมายที่จะมาเริ่มต้นเติมโนและสร้างอนาคตในบ้านหลังนี้..แต่ในขณะที่เริ่มต้นเรียนก็เจออุปสรรคมากมาย เช่น เวลานั้นเรียนไม่มีห้องเรียนที่มีติดกันนั่งเรียนกันโล่งๆ ในห้องที่มีทางเข้าแต่ไม่มีประตูปิด เดินเข้าไปได้เลยแล้วนั่งเรียนแบบครึ่งตัวคือช่วงอกโล่งพื้นผนังด้านข้างห้องเรียนนั่งเรียนกันโล่งๆ ร้อนแดดในช่วงบ่ายเพราะไม่มีที่บัง ในฤดูฝนยิ่งหนักเข้าไปอีก ในเวลานั้นเรียนมีฝนตั้งเค้ามาคือเรียนไปเหลือบมองฟ้าไปลุ้นว่าฝนจะตกแรงไหมลมจะแรงไหมที่สำคัญฟ้าจะแรงไหม? และในบางครั้งก็มาทั้งลมฟ้าและฝน..งานเข้าจริงๆทั้งครูและลูกศิษย์ต้องรักกันมากกกองรวมกันมูมโดมมูมหนึ่งทีพอจะเปียกน้อยหน่อย(ไม่ใช่รอตนะแต่โดนน้อยหน่อย) พอฝนตกมากๆ..หะๆ น้ำท่วมโรงเรียนอีก. ที่นี้ละความโกลาหลเกิดทั้งครูทั้งศิษย์วิ่งกันช่วยกันทำทุกอย่างที่จะให้เกิดการเรียนการสอนได้และก็ทำกันได้จริงๆ ถึงปลายปีน้ำเหนือมาน้ำเอ่อท่วมโรงเรียนหะๆ งานชุกจริงๆ เอาอีกแล้วงานมาอีกแล้วต้องแล้วต้องเอาโต๊ะเรียนมาวางเอาไม้กระดานแบบกลัๆกัๆๆ เกร็งมากๆให้รอดจากการเดินพลาดตกน้ำจนกว่าถึงห้องเรียนโดยมีครูคอยดูแลและคอยยื่นลุนให้ลูกศิษย์เดินเข้ามาถึงแบบตลอดรอดฝั่งจริงๆ..และที่คือตัวอย่างเพียงบางส่วนเท่านั้นที่พวกเรารุ่น 1 และครูทุกท่านร่วมเผชิญร่วมแก้ร่วมสร้างด้วยกันมาแสนลำบากแต่อบอุ่นประทับใจได้ฟันฝ่าเริ่มต้นสร้างอนาคตร่วมกันมาในขณะที่นั้นไม่คิดว่าเป็นความลำบากแต่รู้สึกสนุกอบอุ่นแข็งแรง.. อีกนิดกับท่าน ผอ.สมจิตร ศิริเสนาผู้ที่เป็นเจ้าของบ้านที่แสนทรหดเผชิญร้อนฝนหนาวกับพวกเราและยังต้องแบกภาระต้องพาทุกคนไปให้ถึงฝันให้สำเร็จอย่างงดงามให้ได้...และท่านก็ทำได้อย่างงดงามที่สุด. 36 ปีจากบ้านหลังนี้ไปกลับมาแสนอบอุ่นปิติใจเป็นที่สุดเมื่อเห็นความเติบโตการพัฒนาก้าวหน้าทัดหน้าเทียมตาจนวันนี้ได้เป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีวิทยการอยุธยา รู้สึกปลื้มในใจจริงๆ พวกเรารุ่น 1 มาร่วมประชุมที่วิทยาลัยเพื่อจัดงาน 36 ปีฟ้า-สาด. ท่านผอ.สั่งอาหารมากมายมาให้ทานกัน 1 ในนั้นมีเมี่ยงปลาต้ม.. ท่านมานั่งแกะปลาเอาก้างออกให้พวกเรารุ่น 1 ที่มีอายุเลข 5 เข้าไปแล้ว รับประทานกันอย่างอร่อยพร้อมมองภาพนี้ด้วยความตื้นตันจนอยากจะน้ำตาซึมนี้แหละ “ครู” ของพวกเรา..อยากเล่าเรื่องราวประทับใจเล็กๆนี้ให้ทุกท่านโดยเฉพาะน้องๆที่กำลังเรียนในปัจจุบันนี้ให้มีความตั้งใจมานะศึกษาเล่าเรียนเคารพครูอาจารย์เหมือนพ่อแม่คนที่สองของเราเพราะท่านคืผู้สร้างอนาคตให้เราด้วยความห่วงใยและคาดหวังกับความสำเร็จในชีวิตของเราไม่แพ้พ่อแม่เรา..สักวันเมื่อเราเรียนจบมีงานทำให้กลับมาเยี่ยมบ้านกลับมาเยี่ยมบ้านหลังนี้บ้างนะคะน้องๆ ทุกท่าน..ขอให้ทุกท่านมีความสุขความสำเร็จคุณพระคุ้มครองทุกท่านเทอญ....

ศิษย์รุ่น 1 “นางสาวสายบัว ภาคพยัคฆ์ (ปัจจุบันนางนลินี นกสี).

เก็บตก

อาคารปูนหลังเก่า ไม่พอบังทั้งแดดฝน
แต่พวกเราล้วนทุกคน ถูกฝนฝนจนได้ดี
เล่าไก่อเป็นตำนาน ให้ลูกหลานตามวิถี
ยกย่องครูคนดี อยู่ยาวนานปฐวีเรื่องไกล

ในสถานอาคารก่อปูนง่าย ๆ มีหลังคาแค่พอบังแดด แต่ไม่พอที่จะมีกำแพงกันลม ฝน ได้อย่างมิดชิดเหมือนโรงเรียนอื่นๆ แต่ด้วยความเป็นโรงเรียนพาณิชยการเล่าไก่อันนี้ อุดมไปด้วยภูมิความรู้ และนาฏศาสตร์ ศิลป์ ที่พร้อมจะถ่ายทอดให้ลูกศิษย์ทุกๆ คน กระผม เรือตรี สมัย เฟื่องทรัพย์ ข้าราชการบำนาญ ในปัจจุบัน ไม่เคยลืมเลือน ในสถานที่แห่งนี้ จดจำได้ทุกๆ ความทรงจำที่เคยได้เล่าเรียนมา จากครูบาอาจารย์หลายๆ ท่าน ที่อดทนสั่งสอนผม และเพื่อนๆอีกหลายคนมา ผมไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่า สิ่งที่มีเกียรติยศที่ปรากฏ และความสำเร็จในทุกวันนี้ ไม่ได้มาจาก โรงเรียนพาณิชยการเล่าไก่อันนี้ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แห่งนี้

ในนามศิษย์เก่าโรงเรียน พาณิชยการเล่าไก่อ (ในอดีต) ซึ่งปัจจุบันคือ วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการอยุธยา ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ได้โปรดปกป้องคุ้มครองโรงเรียนของพวกเราทุกคน ทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน ให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป

กระผมเรือตรี สมัย เฟื่องทรัพย์ ร.น.

ข้าราชการบำนาญศิษย์เก่า รุ่นที่ 1 โรงเรียนพาณิชยการเล่าไก่อ
ปัจจุบันคือ วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการอยุธยา

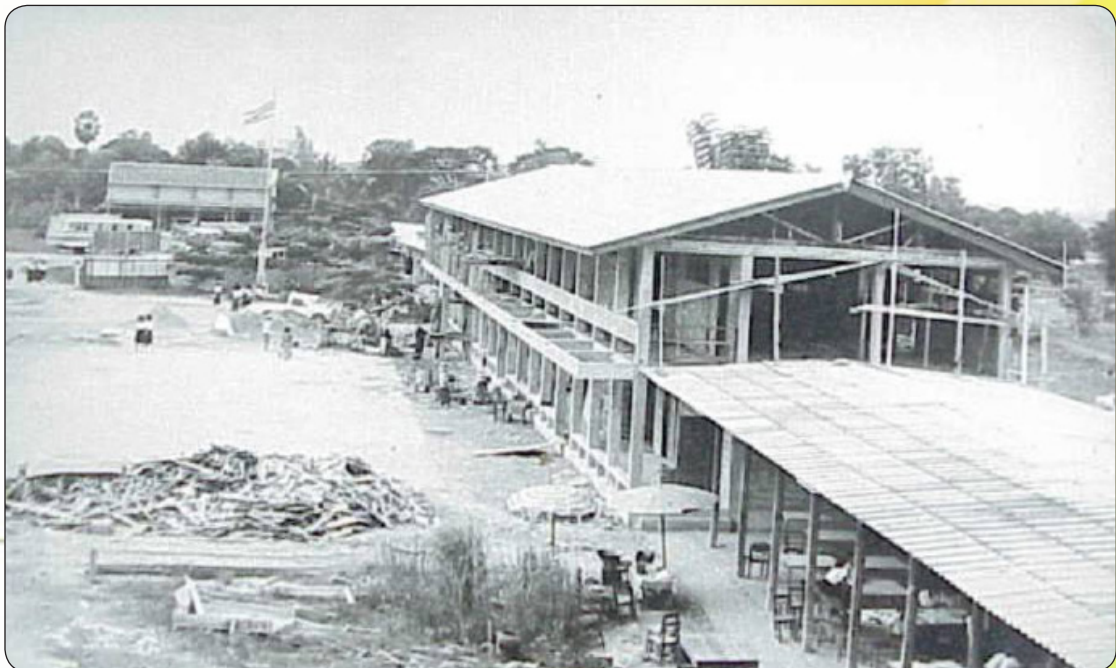
สวัสดีท่านอาจารย์และรุ่นน้องทุกท่านคะ

อยากจะมาบอกความประทับใจ เล็กๆ น้อยๆ แต่เป็นความทรงจำที่ยิ่งใหญ่เวลานึกถึงสมัยเรียนว่าเวลา เจอใครๆ เขาจะถามว่าเรียนที่ไหน เราก็ตอบอย่างภาคภูมิใจว่า เรียนพาณิชย เล่าไก่อตอบครั้งใดมีความรู้สึกมีความสุขมากทั้งๆ ที่ตอนเรียนค่อนข้างที่ จะทุกข์ทรมานด้วยเหตุที่ว่า โรงเรียนเพิ่งเริ่มก่อสร้าง.. สร้างไปเรียนไป ฝนตกฟ้าร้องลมแรงต้องวิ่งเฮกันตามมุมห้องหน้าต่างหวลมพัดแรงไม่มีที่กำบังลมมาที่ ก็รับกันไปเต็มๆ หนาวจับใจหนาวร้อนก็ร้อนแดดก็ส่องเข้ามาอีกแต่ทุกฤดูกาลพวกเราก็เรียนกันมาอย่างมีความสุข และสามารถ ฝ่าอุปสรรคทำให้พวกเราแข็งแกร่ง และรักใคร่สามัคคีกันมาตลอดจนถึงปัจจุบันและคุณครูทุกท่านและท่าน ผอ.สมจิตร ที่เป็นแม่คนที่ 2 ของพวกเราที่คอยสั่งสอนให้พวกเราเป็นคนดีตั้งใจเรียน และรักใคร่กลมเกลียวกัน ยืนคอยส่งให้พวกเราเดินไปจนถึงปลายทางตามเป้าหมายของทุกคนได้อย่างงดงาม และพวกเราไม่ว่าจะอยู่แผนกไหนก็รักกัน ไม่เคยที่จะแบ่งแยกว่าอยู่คน ละแผนกเลยจึงทำให้เราเป็นเพื่อนที่รักกันและสามัคคีกันจนถึงทุกวันนี้ “พี่ฝากระดานที่กำลังเรียนในปัจจุบันทำให้ตั้งใจเรียน และไปให้ถึงฝันที่เราหวังไว้เพื่อนาคดของตัวเอง และพ่อแม่ และแม่คนที่ 2 ของเรา” ที่เลี้ยงดูเรามาและเป็นกำลังใจให้เราประสบความสำเร็จที่เราตั้งใจเรียน และถึงวันนี้จะทำให้รู้ว่าความสุขสามารถสัมผัสได้ตลอดชีวิต “โชคดีทุกคน”

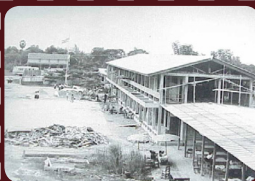
พีเภาวรินทร์ ช่างทอง

(เล่าไก่อ รุ่น 1)

ความทรงจำที่ยังคิดถึงเสมอ...

ความทรงจำที่ยังคงเลือนลาง

กิจกรรมจำหน่ายผักตามตลาด

ความสำเร็จที่เราภาคภูมิใจ

ความสำเร็จที่เราภาคภูมิใจ

ประวัติวิทยาลัยฯโดยย่อ

ก่อนจะมาเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การอยุธยา มีความเป็นมา ดังนี้

แรกเริ่มเช่าที่ดินเนื้อที่ ๒ ไร่ ของ พลตรีหลวงธำรง นาวาสวัสดิ์ อดีตนายกรัฐมนตรีสั่งสร้างอาคารชั่วคราว ๑ หลัง ๔ ห้องเรียน ที่ดินดังกล่าวนี้อยู่ใกล้ ๆ เจดีย์เจ้าอ้ายเจ้ายี่ พระยาวังโบราณ ก่อตั้งด้วยความคิดริเริ่มของ ๓ หุ่นส่วน คือ ๑. อาจารย์ปกรณ์ สุรินทรโช อาจารย์วิทยาเขตพาณิชย์การพระนครศรีอยุธยา ๒. นางสาวสมจิตร ศิริเสนา และ ๓. นางสาวสมพร น้อยอ่าง เนื่องจากเป็นที่เช่าจึงไม่อนุญาตให้เปิดเรียน

ต่อมาในปี ๒๕๒๑ ทั้ง ๒ คน ได้ขอถอนหุ้น จึงต้องบุกเบิกแต่เพียงผู้เดียว และได้ย้ายมาตั้งบนที่ดินของตนเอง ที่ถนนโรจนะ ตำบลไผ่ลิง อำเภอพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นที่ตั้ง ณ ปัจจุบัน บนเนื้อที่ ๔ ไร่เศษ ได้สร้างอาคารชั่วคราวชั้นเดียว ๒ หลัง ๆ หนึ่งมี ๓ ห้องเรียน โดยมีอาจารย์พิทยา วรรณานุสาร เป็นอาจารย์ใหญ่คนที่ ๒ อาจารย์อดิศักดิ์ สงค์ประเสริฐ เป็นคนที่ ๓ และดร.สมจิตร ศิริเสนา เป็นผู้อำนวยการคนปัจจุบัน

โรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา (AYUTTHAYA TECHNICAL COMMERCIAL SCHOOL) เดิมชื่อ “โรงเรียนพาณิชย์การอยุธยา” ปัจจุบันใช้คำนำหน้านามว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การอยุธยา ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อ วันที่ 20 พฤษภาคม 2521 เปิดทำการสอนหลัก สูตร 3 ปี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยมี นางสาวสมจิตร ศิริเสนา เป็นผู้รับใบอนุญาต และผู้จัดการ

เดิมอาคารเรียนมีลักษณะเป็นอาคารชั่วคราวได้รับการปรับปรุง เรื่อยมาจนถึงปีพ.ศ. 2524 โรงเรียนฯ จึงได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตร 2520 เป็น 2524 ของกรมอาชีวศึกษา และในปีเดียวกันได้ เปิดทำการสอน 2 รอบ มีนักศึกษาจำนวนสี่พันคน จึงได้สร้างอาคารเรียนเป็นอาคารถาวรทั้งหมด และมีการสร้างอาคารเรียน เพิ่ม ดังสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ปี พ.ศ. 2525 ได้ขอขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) สาขาวิชาการ บัญชี และการตลาด ในภาคเช้า ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการในภาค บ่าย และเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา”

ปี พ.ศ. 2527 ขอเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อีก 1 สาขาวิชา คือ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปี พ.ศ. 2531 โรงเรียนฯได้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 2 ระดับ คือ ปวช.และปวส. จากเดิมซึ่งใช้หลักสูตร ของกรมอาชีวศึกษา เป็นหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และ ขอเพิ่มหลักสูตรสาขา วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับปวท. โดยสรุปมีหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนนี้ รวม 2 หลักสูตรด้วยกัน

ปี พ.ศ. 2533 ขออนุญาตเปิดสอนสายวิชา ช่างอุตสาหกรรมเพิ่มอีก 1 หลักสูตร รวม 2 สาขาวิชา คือ แผนกช่างกล โรงงาน แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา ระดับ ปวช. รวมทั้งบริหารธุรกิจ มีห้องเรียน 32 ห้องเรียน

ปี พ.ศ. 2537 ขอเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างไฟฟ้า และสาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ. 2538 ขอเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาวิชา ช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์-เทคนิคยานยนต์

ปี พ.ศ. 2540 ขอเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน และช่างอิเล็กทรอนิกส์-เทคนิคคอมพิวเตอร์

ปี พ.ศ. 2541 ขอเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขา
วิชาพาณิชยการ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์

คติพจน์

ปัญญา นรานํ รตนํ
ปัญญาเป็นเครื่องประดับสำหรับคนดี

ปรัชญา

เรียนดี ประพฤติเด่น เป็นกีฬา พัฒนาสังคม

ตราประจำวิทยาลัยฯ

สีประจำวิทยาลัยฯ ผ้า-แสต

สีฟ้า หมายถึง สัญลักษณ์ของการพาณิชย์

สีแสด หมายถึง ความอดทน ความอดกลั้น ความเข้มแข็ง

วิสัยทัศน์

วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการอยุธยา มุ่งมั่นพัฒนาองค์กร ให้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้สู่ประชาคม
อาเซียนและมาตรฐานสากล

พันธกิจ

ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนางานวิจัยนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ และการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการ
สมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยา

นายอุดม นวมจิตร
นายกสมาคม

นายมนัส เล็กนิคม
อุปนายก

คุณกัญจน์กมล วิทยานุดิษฐ์
เลขาธิการ

คุณกัญธนา ตรีพิชท์
เหรัญญิก

นายสมชาย กะสิวัฒน์
ปฎิคม

คุณนลินี นกสี
นายทะเบียน

นายพิทักษ์ จำปาทอง
ประชาสัมพันธ์

นายปราโมทย์ แสงทอง
กรรมการ

เรือดรีสมัย เฟื่องทรัพย์
กรรมการ

นายวันชัย แฉ่งสำออง
กรรมการ

นางเยาวรัตน์ สำรวล
กรรมการ

เกวรินทร์ ช่างทอง
กรรมการ

LOGO นั้นถูกออกแบบโดยได้แรงบันดาลใจจาก SHUTTER ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรับแสง (หมายถึงความรู้) ให้ไปปรากฏบนฟิล์ม เพื่อให้เกิดเป็นภาพถ่าย (นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอน) โดยได้ลดทอนเส้นให้เหลือเพียงสามเส้นหลักประสานกันจนเกิดรูปสามเหลี่ยม (เป็นรูปเรขาคณิตที่มั่นคงที่สุด) ตรงกลางแล้วล้อมรอบด้วยวงกลม

BLUE : สีน้ำเงิน หมายถึง สัญลักษณ์ของการพาณิชย์

ORANGE : สีแสด หมายถึง ความอดทน ความอดกลั้น ความเข้มแข็ง

มาร์ชเทคนิคพัฒนชการอยุธยา

- (พร้อม) เทคนิคพัฒนชการอยุธยา เลื่องชื่อลือชา เป็นที่กล่าวขาน
โรงเรียนได้รับพระราชทาน รางวัลดีเด่นปี 36 ที่ภาคภูมิใจ
- (ญ) ตราประสาธสังข์ อยู่ใต้ต้นหมัน ตั้งอยู่บนเพ็ญจักรนั้น และเรือใบ
- (ช) สัญลักษณ์แห่งความอำไพ ฟ้า-แดดสดใส สดสีไม่มีโรยรา
- (พร้อม) เรายรักเกียรติ รักศักดิ์ รักสถาบัน ช่วยกันสร้างสรรค์ ส่งเสริมสถานศึกษา
อาคารเขียวเด่นงามตรึงตรา การกีฬาเก่งกล้า เกรียงไกร
- (ญ) มีต้นไม้มให้ความร่มรื่น ชุ่มชื้น เบิกบาน สำราญฤทัย
- (ช) สอนความรู้ให้ทันสมัย พัฒนาก้าวหน้า อย่างมีศักดิ์ศรี
- (พร้อม) เทคนิคพัฒนชการอยุธยา พวกเรามา รวมใจ สามัคคี เทิดทูนชาติ
ศาสน์ กษัตริย์ ด้วยความสามัคคี น้องพี่น้อง ทพอ.

มาร์ชเทคนิคพัฒนชการอยุธยา
คำร้อง อโศก สุขศิริพรฤทธิ์
ทำนอง-เรียบเรียง เสถียร ปานคง
ขับร้องหมู่ จังหวะ มาร์ช

www.atcc.ac.th
E-mail: atcc.ac.th@gmail.com

วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการอยุธยา AYUTTHAYA TECHNOLOGICAL COMMERCIAL COLLEGE

94 หมู่ 6 ถ.โรจนะ ต.ไผ่ลิง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
94 M. 6, Rojana Rd., Phailing Dt., Ayutthaya Thailand 13000
Tel. 0-3533-5694, 0-3533-5277 Fax. 035-335873 ต่อ 100

พานิชยนอก

คณะผู้จัดทำ :
ที่ปรึกษา: ดร.สมจิตร ศิริเสนา
บรรณาธิการ: ดร.เดิมนัย ธรรมลักษณ์
กราฟิกดีไซน์: นายศุภวิชญ์ ชันทวิชชัย
กองบรรณาธิการ:
นางสาวอัมพรเวอลีน ชอง
นายวุฒินัทธ พุ่มพวง
นายไพบุลย์ อัครส

มุ่งมั่นพัฒนาองค์กรให้เป็น
ศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้
สู่ประชาคมอาเซียน

